

ת"פ (ראשון לציון) 38859-04-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 38859-04-24 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא שירלי דקל נוח

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם פלוני

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר דיוני, בכתב אישום מתוקן, בעבירה של החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים").

על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 13.4.2022, הגיעו שוטרים אל בית הנאשם, לצורך ביצוע צו חיפוש שהוצא בבית משפט השלום בראשון לציון. בנסיבות אלו, החזיק הנאשם בחדרים שונים בביתו בסם מסוכן מסוג קנאביס, במשקל כולל של 240 גרם נטו, כשהוא מחולק ל-9 מנות. באותן הנסיבות, נתפס במקום משקל דיגיטלי.

במעשיו המתוארים לעיל, החזיק הנאשם בסמים מסוכנים שלא לצריכתו העצמית וללא היתר מאת המנהל.

ההסדר הדיוני בין הצדדים

הצדדים הגיעו להסכמה במסגרתה תוקנו עובדות כתב האישום כמפורט לעיל, והנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן ובעבירה המיוחסת לו. הצדדים הודיעו כי לא הגיעו להסכמה לעניין העונש שיוטל על הנאשם.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה, עו"ד משה יעקבי, התייחס לנסיבות ביצוע העבירה ולערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצועה. עוד טען כי בכך שהסמים נתפסו על ידי המשטרה נמנע נזק רב.

לטענת ב"כ המאשימה, לפי הפסיקה הנוהגת מתחם הענישה ההולם מתחיל במאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ציין ב"כ המאשימה כי הנאשם יליד 1991, הודה וחסך זמן שיפוטי יקר, וכי הוא בעל 8 הרשעות קודמות, ביניהן גם עבירות סמים. כן הפנה לגיליון המידע הפלילי התעבורתי, לפיו לנאשם הרשעה בעבירה של סירוב לבדיקת שכרות משנת 2015 והרשעה בעבירות של נהיגה תחת השפעת סמים או משקאות משכרים ונהיגה בהיותו שיכור משנת 2016.

ב"כ המאשימה טען כי מכך שהנאשם עמד לדין מספר פעמים, ריצה מאסר בפועל ועונשי מאסר על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו הופעלו, נלמדת המסקנה כי הנאשם לא הורתע מהליכים פליליים, לא למד את הלקח אלא שב וביצע עבירות נוספות.

לטענת ב"כ המאשימה, מצבו הרפואי של הנאשם לא היה זה שהביאו לשימוש בסמים, וכי במועד הרלוונטי לכתב האישום לא החזיק ברישיון לצריכת קנאביס. עוד טען כי העובדה שהרישיון לשימוש בסמים ניתן רק לאחרונה, רק ממחישה את העובדה שבמהלך תקופה ממושכת המשיך הנאשם לעשות דין עצמו.

לאור עברו הפלילי של הנאשם ונוכח הטענות שנטענו לעיל, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה, קנס משמעותי, פסילת רישיון נהיגה ופסילת רישיון נהיגה על תנאי.

ב"כ הנאשם, עו"ד אלון קריטי, טען כי יש להבחין בין הפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה לבין ענייננו, מאחר שאותה פסיקה ניתנה על ידי בית משפט השלום בבאר שבע, ולטענתו קיימים פערים ברמת הענישה בין מחוז הדרום למחוז המרכז. ב"כ הנאשם הפנה לאזכורי פסיקה שניתנה על ידי בתי המשפט במחוז המרכז בעבירות סמים, וטען כי ממנה ניתן ללמוד כי העונש המוטל בגין עבירה זו מתחיל במאסר על תנאי בלבד.

ב"כ הנאשם טען כי יש להתחשב בכמות הסם שנתפס, ובטענת הנאשם כי החזיק והשתמש בסמים כדי להקל על כאביו. ב"כ הנאשם הגיש כראיה לעונש את הרישיון הרפואי לשימוש בקנאביס שניתן לנאשם ביום 10.1.2025 (סומן טל/3), וכן פרטי ביקורי הנאשם אצל רופאי קופת החולים (סומן טל/4). לטענת ב"כ הנאשם, אף שבמועד הרלוונטי לכתב האישום לא היה לנאשם רישיון רפואי לשימוש בסמים, ניתן ללמוד מהמסמכים על כך שסבל מכאבים בגב התחתון, לפיכך, טען אין מדובר במי שנפשו חפצה להפיץ את הסם, אלא במי שעשה בו שימוש הכרחי.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי עברו הפלילי של הנאשם מלמד על התמתנות בביצוע עבירות ועל השינוי שעשה הנאשם בחייו, מאחר שבעת שהיה צעיר ועד לשנת 2015 עבר עבירות, מאז לא חזר והסתבך עם בפלילים, למעט בעבירה בתחום ההימורים.

בסיום טיעוניו לעונש טען ב"כ הנאשם כי יש להעמיד את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם לו טען, היינו, להטיל עליו מאסר על תנאי, שיכול להיות לתקופה משמעותית.

הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה, וטען כי השימוש בקנאביס מסייע לו להתמודד עם כאבים בגב התחתון מהם הוא סובל מאז גיל 22, וכי לא מצא להם מזור ברפואה הקונבנציונאלית. הנאשם הביע חרטה על כמות הסמים שהחזיק והשתמש שלא כחוק. עוד מסר הנאשם כי הוא עובד במאפייה ואב לילדים בגילים 9, 7 ו-3 וחצי שנים, ולמרות שהוא ואשתו עובדים, הם סובלים מקשיים כלכליים.

דין והכרעה

הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק בחדרים שונים בביתו בסם מסוכן מסוג קנאביס, במשקל כולל של 240 גרם נטו, המחולק ל-9 מנות, ובאותן הנסיבות, החזיק הנאשם גם במשקל דיגיטלי.

הערכים החברתיים בהם פגע הנאשם במעשיו הם הגנה ושמירה על בריאותו הפיזית והנפשית של הציבור כתוצאה מנזקי השימוש בסמים מסוכנים. עוד הוכרה בפסיקה ההשפעה העקיפה הנגרמת כתוצאה משימוש בסמים, ובכלל זה, ביצוע עבירות פליליות לצורך השגת הסם, וכפועל יוצא מכך, פגע הנאשם גם בערכים החברתיים של הגנה על ביטחון האישי של הציבור ועל רכושו.

הנאשם פגע בערכים חברתיים אלו באופן משמעותי וממשי, אף כי לא ברף גבוה, בשים לב לכמות וסוג הסם.

לעניין זה יפים דבריו של בית המשפט העליון ב-ע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יונה**, פס' 4 לפסק דינו של כב' השופט הנדל (4.4.2012):

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה".
כן דברי בית המשפט העליון ב-ע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.2010):

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים... הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר עמוד 3

תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

בפסיקה נקבע כי בעת קביעת מתחם עונש הולם בעבירה של החזקה או שימוש בסמים, על בית-המשפט להתחשב, בין היתר, בסוג הסם, כמותו, נסיבות החזקתו ונסיבות נוספות האופפות את האירוע (ראו לדוגמה: עפ"ג (מח'ב"ש) 31724-10-13 **מלכם נ' מדינת ישראל** (8.1.2014)).

אשר לנסיבות ביצוע העבירה במקרה דנן -

הנאשם החזיק את הסם בביתו, סם מסוג קנאביס במשקל של 240 גרם נטו.

הסמים התגלו על ידי המשטרה בעקבות צו חיפוש שהוצא על ידי בית המשפט.

הסמים שנתפסו היו מחולקים ל-9 מנות ונמצאו בחדרים שונים בבית הנאשם.

מעבר לסמים, נתפס בביתו של הנאשם גם משקל דיגיטלי.

אין מדובר בהחזקת סמים בכמות המיועדת לצריכה עצמית בלבד, אלא בכמות גדולה בעשרות מונים.

הנאשם החזיק בסמים ללא אישור רפואי, ולעניין זה, אפנה לאישור הרפואי לשימוש בקנאביס שניתן לנאשם למעלה מ-4 שנים לאחר מועד ביצוע העבירה ולכמות שהותרה בו לשימוש העצמי.

לא נפגמה יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה או את הפסול במעשיו.

בטרם אתייחס למדיניות הענישה הנהוגה, אציין כי אין טענה כי הנאשם הפיץ או עמד להפיץ את הסמים בהם החזיק, והסמים נתפסו על ידי המשטרה, כך שבפועל לא נגרם נזק כתוצאה ממעשיו, עם זאת, לאור כמות הסם שנתפסה, הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם לציבור אלמלא נתפסו הסמים הוא משמעותי.

עיינתי בפסיקה אליה הפנו ב"כ הצדדים בטיעוניהם לעונש, כפי שתפורט להלן. יוער, כי אף אחד מהמקרים הנזכרים אינו זהה לחלוטין בכל רכיביו לנסיבות ביצוע העבירה במקרה דנן, כמו גם מבחינת הנסיבות האישיות של הנאשמים שעמדו לדין, ובהתאם יש לערוך את ההבחנות הנדרשות, כדלקמן:

הפסיקה שהוגשה מטעם המאשימה

ת"פ (שלום-ב"ש) 27419-09-18 **מדינת ישראל נ' אבו לקימה** (18.12.2020) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. הנאשם החזיק בביתו סם מסוג קנאביס במשקל כולל של 150 גרם נטו, המחולק לשתי שקיות. ב"כ המאשימה עתרה למתחם ענישה הנע החל מ-6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם טען שיש להתחשב בהתיישנות הרישום הפלילי בעבירות הסמים, וכן בעובדה כי מדובר באיש משפחה המגדל ומפרנס בעמל כפיו 6 ילדים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-4 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, קנס ופסילת רישיון נהיגה, וגזר על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, קנס, התחייבות כספית ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

ת"פ (שלום-ב"ש) 14656-12-20 **מדינת ישראל נ' אלעלאוין** (10.3.2021) - הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. הנאשם החזיק בביתו סם מסוג קנאביס במשקל כולל של 457 גרם נטו. המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 18-8 חודשי מאסר, בצירוף עונשים נלווים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ועד ל-18 חודשים.

נגזרו על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, הופעל מאסר על תנאי, מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר, סה"כ 10 חודשי מאסר, וכן מאסר על תנאי, קנס לצד הפעלה של פסילת רישיון על תנאי מתיק קודם.

ת"פ (שלום-ב"ש) 28145-09-13 **מדינת ישראל נ' לסרי** (15.9.2014) - הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. בסמוך לצומת בית קמה, החזיק כל אחד מהנאשמים בסם קנאביס במשקל של 230 גרם נטו. המאשימה עתרה למתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ברף התחתון ועד ל-12 חודשי מאסר ברף העליון. לאור התסקירים החיוביים שהוגשו, בהם הומלץ על סיום ההליך ללא הרשעה ולהיעדר העבר הפלילי של הנאשמים, עתרה המאשימה להשתת עונש ברף התחתון של המתחם אותו הציגה לבית המשפט.

בית המשפט גזר על כל אחד מהנאשמים 5 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות, מאסרים מותנים, קנס ופסילת רישיון נהיגה על תנאי.

הפסיקה שהוגשה מטעם הנאשם

ת"פ (שלום-רח') 50625-03-22 **מדינת ישראל נ' בת שישת** (6.7.2022) (להלן: "גז"ד בת שישת")

- הנאשמת הורשעה על פי הודאתה, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. הנאשמת החזיקה סם מסוג קנאביס בתא המטען של הרכב שבחזקתה, במשקל כולל של 498.77 גרם נטו. המאשימה עתרה למתחם ענישה הנע בין 5-12 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

בית המשפט קבע כי בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה ועד שנת מאסר, לצד רכיבי ענישה נוספים. הנאשמת אם ל-3 קטינים ועברה הפלילי כלל הרשעה אחת בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית. בית המשפט לקח בחשבון כי הנאשמת הודתה בהזדמנות הראשונה, פנתה לטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות, מסרה בדיקות שתן המעידות על הפסקת השימוש בסמים, הביעה חרטה כנה ומאחר שבמצבה לא תוכל לרצות מאסר בדרך של עבודות שירות, מצא בית המשפט לנכון לגזור על הנאשמת מאסרים על תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה על תנאי.

כמו כן, לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת באשר לעבירה של החזקה או שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, עיינתי גם בפסיקה שאזכרה בטיעוני ב"כ הנאשם לעונש (אך לא הוגשה לתיק). בנוסף, עיינתי בפסיקה הרבה אליה הפנה בית המשפט בגז"ד בת שישת (בעמ' 11 לגזר הדין) וכן בפסיקה רבה נוספת.

ראו לדוגמה: רע"פ 10423/09 **שורר נ' מדינת ישראל** (26.4.2010); ע"פ (מח'-מרכז) 44117-05-16 **מדהלה נ' מדינת ישראל** (11.12.2016); ת"פ (שלום-רח') 42107-06-20 **מדינת ישראל נ' מגבורה** (9.5.2022); ת"פ (שלום-ת"א) 24763-04-21 **מדינת ישראל נ' מולה** (12.12.2021); ת"פ (שלום-ת"א) 46913-07-18 **מדינת ישראל נ' מקסימוב** (10.8.2020); ת"פ (שלום-ת"א) 21678-03-18 **מדינת ישראל נ' בוסטינוב** (20.6.2020); ת"פ (שלום-ת"א) 53684-05-17 **מדינת ישראל נ' בלטרמן** (4.5.2020); ת"פ (שלום-ת"א) 39357-02-19 **מדינת ישראל נ' בוקובזה** (31.12.2019); ת"פ (שלום-רח') 43978-02-21 **מדינת ישראל נ' בלקר** (1.6.2022) וכן ת"פ (שלום-פ"ת) 34413-11-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (25.1.2023).

בדיקת מדיניות הענישה באשר לסמים "קלים" ובהיקפי החזקה דומים של עשרות ומאות גרמים, מעלה כי מתחם הענישה ההולם נע בין מאסר על תנאי ואף מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד מאסר בפועל בגבול העליון הנע בין 8-12 חודשים, לצד ענישה נלווית, והכל תלוי נסיבות ביצוע העבירה.

נוכח כל האמור, ובהתאם לעקרון ההלימה ובשים לב לערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת, מן הראוי היה כי מתחם העונש ההולם שיקבע, ינוע נע בין 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

עם זאת, ניתן למצוא בפסיקה, לרבות באסמכתאות שפורטו לעיל, ענישה במנעד רחב מאד, לרבות ענישה מקלה שכללה הטלת מאסר על תנאי ושל"צ בלבד, נוכח נסיבותיו האישיות של העבריין שעמד

לדין, ולפיכך, יש לשקול גם בענייננו את הנסיבות של הנאשם.

אשר למניע שגרם לנאשם לבצע את העבירה, לטענתו, המניע היה מצבו הרפואי והכאבים מהם סבל. מצאתי לנכון להתחשב בכך לקולה בעת קביעת המתחם ההולם, כפי שגם ב"כ המאשימה התחשב בכך בטיעונו לעונש.

יתרה מכך, כפי שנקבע בפסיקה שניתנה לאחרונה, באשר לעבירה של גידול סמים, ממנה ניתן לגזור גזירה שווה לענייננו, חלק מהנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובאיזון הכולל, ראוי שיינתן משקל למניע, ראו לעניין זה - עפ"ג (מח' מרכז) 53274-11-24 סברדלוב נ' מדינת ישראל (23.3.2025) (להלן: "פס"ד סברדלוב") שם נקבע כדלקמן:

"על אף שהאיסור לגדל סם מסוכן הוא מוחלט, ללא קשר למטרת הגידול, עדין יש לנסיבה זו השפעה על מתחם העונש ההולם, זאת בהתאם להוראות סעיף 40ט לחוק העונשין, התשל"ז-1977... לפיו במסגרת נסיבות ביצוע העבירות יש ליתן את הדעת, בין היתר, גם לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה ולנזק שצפוי היה להיגרם כתוצאה ממנה".

אף כי כאמור יש מקום להתחשב במצב הרפואי של הנאשם, שלטענתו הניעו לביצוע העבירה, ההתחשבות צריכה שתהיה באופן מוגבל בלבד ממספר סיבות -

ראשית, לטענת הנאשם לפניי, הוא החל לסבול מכאבים בגיל 22, דהיינו, משנת 2014. האינדיקציה שהוגשה לפניי על כאבים מהם סבל הנאשם בתדפיס ביקורי הנאשם אצל רופא קופת חולים היא משנת 2020. אולם, ברישום הפלילי של הנאשם ניתן למצוא עבירת סמים מתקופה קודמת לכך, ראו הרשעתו בעבירה של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית משנת 2008, בגינה הורשע על ידי בית המשפט לנוער בשנת 2009.

שנית, בשנת 2020, בסמוך למועד הרלוונטי לכתב האישום, פנה הנאשם לרופא קופת החולים וקיבל טיפול תרופתי, אך בחר שלא ליטול אותו - כעולה מהאישור הרפואי שהציג הנאשם (טל/4) לפיו קיבל תרופות בשם IMITREX ו-ELATROLEX, ומתן התרופות הופסק "עקב אי-רכישה בחצי השנה האחרונה".

שלישית, הנאשם עשה דין לעצמו והשתמש לדבריו בסמים כמזור לכאביו תקופה ממושכת, ללא שהחזיק אישור רפואי מתאים, והאישור הרפואי ניתן לו רק בשנת 2025.

רביעית, הנאשם החזיק בסמים בכמות העולה פי כמה וכמה על הכמות לשימוש עצמי, ואף הודה בעובדות כתב האישום המייחסות לו החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ובעבירה הנגזרת מכך.

לנוכח כל האמור, אני קובעת כי במקרה זה יעמוד מתחם הענישה בין 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, לבין 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

אין מקום לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם בשל שיקום, שכן הנאשם לא השתלב בכל הליך שיקומי, ואף לא ביקש להפנות את עניינו לשירות המבחן, והלכה למעשה, אף ב"כ הנאשם לא טען לחריגה מהמתחם. בהקשר זה אציין כי בפס"ד סברדלוב, דחה בית המשפט את הטענה כי היה ראוי לחרוג לקולה ממתחם העונש מטעמים רפואיים. לאור כל האמור לעיל, יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, בהתאם לנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה.

עוד יצוין כי בפסיקה נקבע שבעבירות על פקודת הסמים המסוכנים, מקבלים שיקולי הענישה את הבכורה וגוברים על השיקולים האישיים של העבריין (ראו לדוגמה: ע"פ 1274/16 **עווד נ' מדינת ישראל** (6.10.2016) ו-ע"פ 6299/20 **חן נ' מדינת ישראל** (4.2.2021)).

מאחר שהנסיבות האישיות של הנאשם פורטו בהרחבה בטיעוני הצדדים, לא אחזור ואפרטם שוב, אך אציין בתמצית מספר נקודות:

הנאשם יליד 1991, נשוי ואב לילדים צעירים שפרנסתם עליו. לדברי הנאשם, הוא עובד במאפייה, אשתו עובדת גם היא והם מתקשים כלכלית, אך לא הוצגו לפני כל מסמכים שיעידו על מצבה הכלכלי של משפחת הנאשם.

הנאשם הודה, לקח אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר.

יש לתת את הדעת לחלוף הזמן המשמעותי ממועד ביצוע העבירה, במהלכו הנאשם לא הורשע בעבירות נוספות, אלא רק בעבירות תעבורתיות בגין רישיון נהיגה שפקע מעל שנתיים ושימוש בטלפון נייד בנהיגה, שתיהן משנת 2024.

לחובת הנאשם 8 הרשעות פליליות קודמות החל משנת 2006, חלקן בעבירות סמים וחלקן במגוון של עבירות נוספות, כששתי הרשעותיו הראשונות התיישנו אך טרם נמחקו, כפי שיפורטו להלן:

הרשעה ראשונה בבית המשפט לנוער משנת 2007 בעבירה של מעשה מגונה בקטין עד גיל 14.

הרשעה שניה בבית המשפט לנוער משנת 2008 בצירוף תיקים עבירות של הפרעה לשוטר במילוי

תפקידו, תקיפת עובד ציבור, שבל"ר ונטישה באותו מקום, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה בקלות ראש, נהיגה ללא ביטוח, נהיגה בניגוד לכיוון התנועה, נהיגה באור אדום ואי ציות לרמזור.

הרשעה שלישית בבית המשפט לנוער בשנת 2009 בעבירה של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית.

הרשעה רביעית בבית משפט השלום בראשון לציון משנת 2011 בעבירות של גניבה והתפרצות למגורים/ תפילה לבצע עבירה.

הרשעה חמישית בבית משפט השלום בראשון לציון משנת 2011 בעבירת שבל"ר ונטישה באותו מקום.

הרשעה שישית בבית משפט השלום בראשון לציון משנת 2014 בצירוף תיקים בעבירות החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, השתתפות בהתקהלות אסורה, איומים, התנהגות פרועה במקום ציבורי וניסיון להיזק לרכוש במזיד.

הרשעה שביעית בבית משפט השלום בראשון לציון משנת 2018 בצירוף תיקים ב-3 עבירות של החזקה/ שימוש בסמים לצריכה עצמית, 2 עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית, החזקת אגרופן או סכין שלא כדין והחזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית.

הרשעה שמינית בבית משפט השלום בראשון לציון משנת 2020 בעבירה של החזקת מקום להימורים או הגרלות.

בגין הרשעותיו הנ"ל ריצה הנאשם מאסרים בפועל ומאסרים בדרך של עבודות שירות, הופעלו מאסרים מותנים שהיו תלויים ועומדים נגדו, וכן הוטלו עליו עונשים נלווים בדמות חיובים כלכליים של קנס ופיצוי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

כמו כן, לנאשם שתי הרשעות מבית המשפט לתעבורה בגין נהיגה תחת השפעת סמים, נהיגה בהיותו שיכור וסירוב לבדיקת שכרות, מהשנים 2015 ו-2016.

כפי שטען ב"כ הנאשם, ניכרת התמתנות בתכיפות ההרשעות של הנאשם בעת האחרונה, אך גם אם אתחשב בכך, עדיין מדובר בעבר פלילי משמעותי, לנאשם שהוא בן 33 בלבד.

אשר למצבו הרפואי של הנאשם, שלטענתו היה מניע להחזקת הסמים, התייחסתי לכך במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם, כפי שצוין לעיל.

לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה ואת טענות הצדדים, אני סבורה כי יש לקבוע את עונשו של הנאשם תוך התחשבות בכלל נסיבותיו האישיות, ולהעמיד את עונשו בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחתיתו ממש.

סוף דבר

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 4 חודשים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, החל מיום 27.8.2025 ב"שווים", רחוב הבנאי 14 חולון, 5 ימים בשבוע, 6.5 שעות עבודה יומיות, ובהתאם למגבלותיו הרפואיות כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס.

בערבי חג וחול המועד הנאשם יועסק במקום העבודה וגם אם לא עבד באותו יום, בין מסיבותיו ובין מפני שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

הובהר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח ובביקורות הפתע, ועל רקע התנהלותו המתוארת בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשב"ס הוא מוזהר ביתר שאת כי כל הפרה בעבודות השירות או ביצוע עבירות נוספות, יביאו להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר ממש.

על הנאשם להתייצב ביום 27.8.2025 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה בפני המפקח על עבודות השירות ב"יחידת ברקאי" עבודות שירות, שלוחת מרכז, רחוב סלמה 53, תל-אביב (בניין משרד הפנים).

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שלוש שנים מהיום כל עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שלוש שנים מהיום כל עבירה על פקודת הסמים מסוג עוון.

ד. קנס בסך 2,000 ₪. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.9.2025 ובכל 1- לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים או יותר במועדו או במלואו, יעמוד מלוא הקנס או יתרתו לפירעון מיידי.

הקנס יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, וניתן יהיה לשלמו תוך שלושה ימים מיום גזר הדין באחת הדרכים המפורטות באתר האינטרנט של המרכז.

ה. פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך 6 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שלוש שנים מהיום כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ניתן צו כללי למוצגים. הסמים יושמדו.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות בשב"ס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום, י"ג תמוז תשפ"ה, 09 יולי 2025, במעמד הצדדים.